

slovesno blagoslovil temeljni kamen. Takoj za tem se je pričelo z delom, a na prizadevanje raznih elementov se je to moralo usta viti. Med tem se je pa pričela graditi druga dvorana za Prvo tamburaško društvo, včlanjeno pod ZKD. Šele dne 7. julija, po komisijnem ogledu sreskega poglavarstva smo dobili stavbeno dovoljenje in kljub najhujšemu poljskemu delu pričeli z zidanjem. Pohvalno moramo omeniti izredno požrtvovalnost župljanov, kateri so malodane vsi brez izjeme dovažali brezplačno stavbeni material in darovali stavbeni les. Sivolasi 66letni načelnik gradbenega odbora g. Ivan Jurančič je redno vsak dan skozi štiri mesece brezplačno nadzoroval delo in tudi še sam marljivo delal. Blagemu možu v imenu uka- in prosveteželjne mladine pristrčna zahvala! — Omenim še denarne prispevke: domača posojilnica 5000 Din, ministrski predsednik g. dr. Korošec 1000 Din, Adolf Dominkuš 500 Din, po 100 D Franjo Žebot, A. Neudauer, L. Poljanec, narodni in oblastna poslanca, Franc Satler, kaplan, Jožef Lasbajer, župnik, Herman J., 40 Din Ivan Pavec. Vsem dobrotnikom tem potom pristrčna zahvala! — Društveni dom je dokončan! V njem naj se utrdi značaj tisočem in tisočem naši mladini, katera naj vedno služi: Bogu, narodu in državi. Bog živi!

Sv. Lenart v Slov. gor. Da se naši demokrati pri vsakih volitvah poslužujejo laži, je splošno znano, tako so storili tudi sedaj, ko agitirajo za okrajne volitve. V svojem letaku, s kojim so vabili svoje in tudi naše pristaše k sestanku, so tako gorostasne laži, da presega vse meje. V njem trdijo, kako imenitno so gospodarili ter zapustili nasledniku po dveletnem delovanju vse v najlepšem redu ter brez vinarja dolga. — Vprašamo vas, kakšno ste pa zapustili našo okrajno cesto pri Mariji Snežni? Po njej se sploh ni dalo več voziti, bili so jarki in prepadi v sredini ceste na več krajih, ki so bili šele pod sedanjim gerentstvom odpravljani ter se je posipalo to cesto in popravilo, da je sedaj v dobrem stanu. Dalje vas vprašamo, kako ste pa podpirali delo nove ceste v Partinju? To delo ste popolnoma ovirali, da se med vašo dobo ni zamoglo z delom naprej, a sedaj, ko so prišli naši ljudje na krmilo, pa delo tako napreduje, da bo ta potrebna nova cesta kmalu gotova. Ravno tako slabo ste podpirali novo cesto Rupert-Hrastovec. Tudi novi sedaj oblastni česti čez Sv. Benedikt ste nasprotovali, hoteli ste drugo progo, vendar je bilo vaših zlagavost

konec. — Najlepša pa je ta, kakor trdite, da niste nasledniku zapustili niti vinarja dolga. Pribijemo tukaj javno, da je demokratsko gerentstvo zapustilo okraju 140.000 Din dolga pri okrajni hranilnici. To je torej vaše imenitno gospodarstvo, po eni strani ste malo znižali okrajne doklade, po drugi strani pa ste napravili okraju velik, neprimeren dolg. Zato se mora sedaj štediti in se tudi štedi pri vsem, da vaše imenitno gospodarstvo kolikor toliko popravimo. Sedanje gerentstvo se je tudi potrudilo, da je prišla vloga okrajne hranilnice enkrat do vrnitve ter je sedaj ta zadeva prav dobro rešena v prid celemu okraju. Za vaše tako imenitno gospodarstvo boste pa dobili odgovor pri okrajnih volitvah!

Sv. Lenart v Slov. gor. Po vseh šolah v Slovenskih goricah so se letos upeljale jesenske šolske počitnice, samo pri Sv. Lenartu ne. Naš krajni šolski odbor, katerega načeljuje advokat dr. Milan Gorišek, se je odločil, da ostanejo poletne počitnice. Vprašamo javno: Ali so tudi zastopniki občine Šetarjeva, Lormanje in obeh Žerjavcev v šolskem odboru glasovali za poletne počitnice na naši šoli? Može, ali ste kar slepo glasovali proti jesenskim počitnicam? In sedaj nas vse tepe šiba! Kdor je obdržal šolske otroke kot pastirje v septembru doma, je dobil te dni od krajnega šolskega odbora z Goriškovim podpisom kazenski nalog. Tako se nam godi pri Sv. Lenartu, ker ima trg samostojno-demokratskega župana! Ali morda naša župnija ni po ogromni večini kmetška župnija? Povsod drugod so vpeljane jesenske počitnice, samo pri nas še ne!

Kapla. Naša občina se peča že dalje časa z vprašanjem, kako preskrbeti primerno stanovanje oddelku finančne kontrole in pa orožništvu. Ti organi so nam tukaj zelo potrebni, a žal ni stanovanja. Kakor izgleda, bo ta zadeva v kratkem ugodno rešena. — Imamo veliko šolske poslopje, katero stoji prazno, razen dveh sob. Ob početku šolskega leta se je odprl samo eden razred, trije razredi in ostala učiteljska stanovanja pa ostala prazna. Prišla je namesto štirih, le samo ena učiteljska moč. Hudomušniki pa pravijo, da bo od sedaj naprej na Kapli samo eden razred, ker je veliko pomanjkanje učiteljev. Občina misli te prostore uporabiti te prostore za financarje in žandarje in s tem rešiti stanovanjsko vprašanje. Ostali so s tem zadovoljni. Samo starši zmigavajo z glavo in se plaho povprašujejo, kaj bo z njihovo deco?

Navodila gg. dopisnikom.

1. Kar misliš listu sporočiti, stori hitro in odpošlji takoj, dokler je še novo; stvar pač kmalu zastari in ni več zanimiva. Pošlji listu vsako prijetno in neprijetno novico.

2. Piši kratko, s tem prihraniš dragocen čas urednikom, stavcem in samemu sebi. Bodi ti vodilno geslo: Pazi, kaj se je zgodilo, kje in kako. Kar je več, je odveč in prazno besedičenje.

3. Piši razločno, posebno imena in številke in, kar je zelo važno, vedno s črnilom.

4. Ne piši, to se je pripetilo »včeraj« ali »danes«, ampak katerega dne in meseca.

5. Delaj kratke stavke.

6. Ne piši preveč skupaj, da urednik pomote lahko popravi.

7. Ne popravi nikdar kakšnega imena in številke. Napačno besedo prečrtaj in napravi pravo nad njo, za njo ali na robu.

8. Glavno pravilo ti bodi: Ne piši nikdar na obe listovi strani.

9. Kar si napisal, preberi še enkrat, preden odpošlješ, gotovo boš vselej še kaj našel, kar je treba popraviti.

10. Pod vsako poročilo podpiši svoje ime, ki pa ne bo natisnjeno, če tega izrečno ne želiš. Dopisi brez podpisa gredo v koš.

11. Ne bodi hud, ako ti urednik kaj črta; vedi, da ve, zakaj je to storil. Ako kako stvar zavrže, ne bodi jezen in mu zaupaj, ker on najbolje pozna položaj, in marsikaj zadošča, ako tudi ne pride v list, za njegove informacije. Poročaj pa kljub temu točno dalje.

12. Dopise, ki pridejo šele v sredo, navadno ni mogoče več priobčiti. Ako je v prvi polovici tedna praznik, morajo biti dopisi v ponedeljek ali vsaj v torek zjutraj v uredništvo.

13. Dobro loči: Za dopise piši na uredništvo »Slovenskega Gospodarja«, za inserate ter naročnino pa na upravo »Slovenskega Gospodarja«!

Viničarska knjižica,

kakor jo zakon predpisuje, je izšla v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Stane 4.50 D. Poleg običajnih vpisov ima celotno viničarsko uredbo. Občine, ki namesto delavskih knjižic morajo sedaj te uporabljati, naj jih čimprej naročijo.

Zadovoljno je hodil po sobi gor in dol, saj sedaj jo ima v kletki ono visokoletečo golobico, ki je pred leti zavrgla njegovo snubitev. Sedaj je v njegovi oblasti, graščakinja nastopi zoper njo kot obtožiteljica in usmiljenja ne bo poznala, saj prehudo rano ji je prizadela Agata, ko ji je odtujila sina, katerega je ljubila nad vse. Uvedel se bo proti Agati proces čarovnice in ta je nevaren. Stvar krvnega sodnika je, kako vodi preiskavo in to je zdaj on sam. V njegove roke je položena Agatina usoda, edino on jo more rešiti, če ona sama hoče. In to hoče poskusiti prej, da se začne postopanje. —

Agata se dalje časa ni zavedla. Ležala je kakor mrtva na kupu slame, kamor so jo hlapci položili. Ko je odprla oči, ni mogla spoznati v prvem trenutku, kje se nahaja. Tipala je okoli sebe, zadela je ob vlažno steno, nato ob trhlo slamo. Po glavi ji je šumelo in zdela se ji je, kakor bi se vse okoli nje vrtelo. Polagoma se ji je vračal spomin. Groza jo je spreletela; ugrabili so jo grajski hlapci in zanesli sem v ječo, a zakaj?

Ugibala je sem in tja, da bi uganila vzrok njene krivde. A ni si mogla dati pravega odgovora in to je bilo za njo še bolj mučno. Pa vendar ne more biti dolgo tukaj, saj je očitna krivica,

gotovo je njen spremljevalec videl celi prizor in naznanil očetu, ki se bo za njo zavzel. Če pa tudi ve, da so jo nesli hlapci v Hrastovec? Mogoče to zatajijo in potem gorje njej!

In zopet se je polasti obup, da ji mogoče oče ne more pomagati, kako se bo žalostil in tugoval za njo, svojo edino hčerko, katero je toliko ljubil. Ubogi oče, zakaj mora občutiti vse to trpljenje!

Prijela se je za glavo z obema rokama ter zrla pred se v temoto.

»O ko bi bil moj Friderik tukaj,« vzdihne na pol glasno, »on bi me rešil takoj ter kaznoval tistega, ki se je osmelil prizadati njegovi soprogi tako krivico. A ni ga, nobenega glasu ni od nikoder, četudi sem dala popraševati na vse strani.«

Bridka bolelost se je polasti, ko uvidi, da ni upanja na pomoč. Zdaj je tukaj sama, v temoti, mrazu, v tako strašni temnici.

Zdajci se je dvignila in tavalala okrog, le malo je bila temnica še razsvetljena od svetlobe, ki je prihajala skozi okno. Prišla je do dveri, skušala jih je odpreti, a zaman. Močni zapahi so kazali, da tukaj ni rešitve. Vsa omamljena je stopila nazaj ter se bridko zajokala. —

Steril se je že mrak, hladna sapa je zavela

„Smeh in jok — naših otrok“

Berite knjigo „Iz otroških ust“ 1. del Din 8.50, II. del Din 16.—. Kupite jo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru